

ДО ПИТАННЯ ВПЛИВУ НА КОРПОРАТИВНІ ВІДНОСИНИ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ

Коновалова Н.С., асистент,
Національний технічний університет України „Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”,
naddin2009@gmail.com

Як зазначалося у тезах минулорічної доповіді [1], серед переліку складнощів, з якими стикаються корпоративні утворення мало що змінилося за останні п'ятнадцять років. Водночас при забезпеченні належного рівня соціально-економічної ефективності корпоративного управління, зокрема, в процесі науково-технічного співробітництва в якості суттєвого розриву між бажаним і дійсним становищем на- зивалось відсутність узгодженості інтересів різних груп учасників корпоративних відносин. Одним з факторів, що спричиняє прояв такого явища можна вважати неузгодженість інтересів як окремих груп, так і окремих учасників, які часто викликані дисбалансом розвитку окремих підсистем підприємств.

За результатами досліджень, отриманих науковцями КПІ ім. Ігоря Сікорського та висвітлених у [2], стверджується, що на машинобудівних підприємствах України спостерігаються неефективні сегментація та завантаженість персоналу, координованість підрозділів, механізму відбору та власне реалізації інноваційно-інвестиційних ініціатив, фінансово-економічного забезпечення господарювання підприємства, організаційної культури, клімату, комунікацій, що завдає значного нищівного впливу на стійкість всього підприємства. Ситуація з превалюванням проектного способу вирішення проблем, що склалася на підприємствах вітчизняного машинобудування, авторами описана як компенсаторний механізм надлишку праці при кваліфікаційному, технологічному та культурному дефіциті.

Водночас на підприємства України та ефективність ринку праці значний вплив здійснює поширення іноземного капіталу, розвиток фінансового ринку, що стимулює увагу до глобальної конкурентоспроможності в Україні [3]. Цікавим може стати досвід Китайської Народної Республіки у сфері оптимізації розподілу ресурсів, що спрямовані на обмін та впровадження технологічних інновацій. Це сприятиме підвищенню рівня співробітництва як з територіями власне КНР, так і створення спільних науково-дослідницьких, технічних і освітніх структур з провідними країнами світу та пострадянського простору [4]. Наразі китайськими представниками здійснюється активний пошук та налагодження взаємовигідних зв'язків з українськими партнерами. Українські підприємства та університети і серед них КПІ ім. Ігоря Сікорського відіграють активну роль у процесі обміну ідеями, технологіями, кадрами та досвідом, про активне співробітництво в цій сфері протягом останнього року можна пересвідчитись на сайті університету та його департаменту міжнародного співробітництва, зокрема. Однією з важливих тенденцій розвитку сучасного ринку стає саме активізація зусиль підприємств та закладів вищої освіти (ЗВО) зі спільної підготовки кваліфікованих кадрів.

Як свідчать спостереження, зменшується розрив, який спостерігався протягом багатьох років, між запитами промисловості на ринку праці та характеристиками випускників ЗВО. Актуалізується зміст освітніх і освітньо-наукових програм, тіснішими стають зв'язки з підприємствами і почастішали можливості проходження стажування на промислових підприємствах. За програмою Еразмус+ у 2018 р. відкриті спеціальні програми за ключовим напрямом «Співпраця задля розвитку інновацій та обміну успішними практиками», а саме «Стратегічне партнерство, Альянси знань, Альянси галузевих компетентностей, Спільні партнерства» для організацій з країн-партнерів програми, за умови якщо їх участь приносить додану вартість для проекту.

Передача знань з метою підготовки або перепідготовки фахівця та трансфер технологій є суцільною системою, створюваною у сучасних умовах університетами спільно з підприємствами відповідно до ринкових умов [5]. Така співпраця може стати рушієм у вирішенні конфліктів в корпоративних утвореннях, спричинених проблемами в незадовільній кваліфікації персоналу, неефективному застосуванні сучасних управлінських технологій управління, економічних розбіжностях в інтересах учасників та інноваційно-технологічному розвитку, якого потребують вітчизняні підприємства машинобудування. Дослідження різноманітних видів і способів вирішення економічних та управлінських конфліктів допоможе сформулювати рекомендації з посилення стійкості, економічної безпеки вітчизняних підприємств, зокрема акціонерної форми власності, що визначає доцільність та перспективу подальшого наукового пошуку.

Список використаних джерел:

1. Коновалова Н.С. Корпоративні відносини в процесі інституційного розвитку науково-технічного співробітництва. Міжнародне науково-технічне співробітництво : принципи, механізми, ефективність : збірник праць XIV Всеукр. наук.-практ. конф., м. Київ, 15–16 березня 2018 р. Київ, 2018. – с. 69.
2. Войтко С.В., Кравченко М.О. Аналіз механізму формування економічної стійкості машинобудівних підприємств (неосистемний підхід). Маркетинг і менеджмент інновацій. Суми, 2017. - № 2. - С. 211-221.
3. Скоробогатова Н.Є., Войтко С.В. Використання складників індексу глобальної конкурентоспроможності у забезпеченні стійкого розвитку національних підприємств. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія “Економічні науки”. Херсон, 2017. Випуск 25. Частина 2. С. 18-22.
4. Шишолін А.П. Роль держави в розвитку міжнародного науково-технічного співробітництва підприємств: досвід та сучасні пріоритети КНР. Міжнародне науково-технічне співробітництво : принципи, механізми, ефективність : збірник праць XIII (XXV) Всеукр. наук.-практ. конф., м. Київ, 16–17 березня 2017 р. Київ, 2017. – с. 37
5. Andrii Shysholin. Functioning of entrepreneurial universities as subjects of the system of international knowledge transfer. - Технологічний аудит та резерви виробництва, Харків, 2017. Том 4 Номер 4 (36). С. 38-42. DOI: 10.15587/2312-8372.2017.108844.